

Milieueffectrapportage

Aanpassing rijksweg A27 Utrecht Noord – Knooppunt Eemnes

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State 13 april 2005, 200407748/1

(mrs. Van Buuren, Scholten-Hinlopen en Simons-Vinckx)

Trefwoorden: aanzienlijke nadelige effecten, voornaamste milieueffecten, welke milieugevolgen moeten nader onderzocht worden, beperkt geluidonderzoek

[artikel 7.10 en artikel 7.35, eerste lid, Wet milieubeheer; artikel 5 en bijlage IV van richtlijn 85/337/EEG zoals gewijzigd door richtlijn 97/11/EG; artikel 4, eerste lid, onder d, Spoedwet wegverbreding]

Samenvatting:

De minister van Verkeer en Waterstaat heeft op grond van de Spoedwet wegverbreding op 28 juni 2004 het wegaanpassingsbesluit betreffende de aanpassing van de rijksweg A27 op het traject Utrecht Noord – Knooppunt Eemnes, ter plaatse van het wegvak tussen km 83,1 en 97,9 vastgesteld.

Appellanten menen dat het milieueffectrapport (MER) – mede gelet op de (internationale) verplichtingen op dit punt – onvoldoende gegevens bevat over de geluidseffecten van de ingebruikname van de plusstrook.

Ten behoeve van het wegaanpassingsbesluit is akoestisch onderzoek verricht met als doel het bepalen van de ligging van de 70 dB(A) geluidcontour en om na te gaan of binnen deze contour geluidsgevoelige bestemmingen aanwezig zijn. In het MER wordt vermeld dat de toename van geluid op de omgeving van de plusstrook (het voorkeursalternatief) maximaal 0,2 dB(A) bedraagt.

Om te kunnen bepalen of er klemmende geluidhindersituaties zijn, wordt ter voorbereiding van het ontwerp-wegaanpassingsbesluit een zogenaamde quick scan uitgevoerd.

Uit artikel 7.10 Wm volgt dat in het MER onderzoek dient te worden gedaan naar de gevolgen van een activiteit voor de geluidbelasting, mits deze activiteit die gevolgen kan hebben.

Uit artikel 5 en bijlage IV van de m.e.r.-richtlijn valt af te leiden dat aan een MER zodanige eisen dienen te worden gesteld, dat dit de nodige gegevens bevat om de aanzienlijke nadelige effecten of de voornaamste milieueffecten die het project vermoedelijk zal hebben, onderscheidenlijk de waarschijnlijk belangrijke of aanzienlijke milieueffecten van het voorgestelde project te kunnen bepalen. Verweerder heeft aanvullende onderzoek gedaan naar het verwachte geluidseffect van ingebruikname van de plusstrook. Er bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat het effect van de plusstrook wat betreft het aspect geluid uit akoestisch oogpunt zeer gering is.

Gelet op het voorgaande is de toename van de geluidsbelasting in dit geval niet te kwalificeren als een aanzienlijk nadelig of voornaam milieueffect, onderscheidenlijk een waarschijnlijk belangrijk of aanzienlijk milieueffect in de zin van de m.e.r.-richtlijn. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder in het MER niet in redelijkheid heeft kunnen volstaan met een beperkt onderzoek naar de geluidgevolgen van de plusstrook.

de stichting "Stichting Groenekans Landschap" te Groenekan,
de stichting "Stichting Heidehoek Eemnes" te Eemnes
het college van burgemeester en wethouders van De Bilt,
de stichting "Stichting Stop Geluidhinder Maartensdijk" te Maartensdijk,
de vereniging "Bewonersbelangen Copijnlaan e.o." te Groenekan,
appellanten

en

de minister van Verkeer en Waterstaat,

de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
dijkgraaf en hoogheemraden van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden,
dijkgraaf en heemraden van Waterschap Vallei en Eem,
het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland,
verweerders

NOOT

Welke informatie moet je nu precies in het MER opnemen? Moet er zoveel mogelijk informatie in het MER worden opgenomen of mag de initiatiefnemer zich beperken? Uit deze uitspraak blijkt heel duidelijk dat een initiatiefnemer zich mag beperken qua te leveren informatie in het MER. Maar je mag ook niet zo maar iets weglaten.

Artikel 7.10 verlangt in lid 1, onder e: een beschrijving van de gevolgen voor het milieu, die de voorgenomen activiteit, onderscheidenlijk de beschreven alternatieven kunnen hebben. Wanneer je deze passage zo leest, lijkt het erop dat het gaat om alle (mogelijke) milieugevolgen die de voorgenomen activiteit kan veroorzaken. Maar al in artikel 7.2 Wm, wordt in het eerste lid aangegeven dat het moet gaan om belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu. Dus niet ieder milieugevolg hoeft in het MER beschreven te worden, maar alleen de belangrijk nadelige milieugevolgen. De Europese m.e.r.-richtlijn (85/337/EEG zoals gewijzigd door de 97/11/EG) geeft in artikel 5 in samenhang met bijlage IV ook aan dat het gaat om het vermijden van aanzienlijk nadelige effecten en om het kunnen beoordelen van de voornaamste milieueffecten. Er mag dus op grond van de geldende m.e.r.-regelgeving selectief worden omgegaan met de noodzakelijke informatie die in het MER aan bod dient te komen. Dat is ook de reden waarom in Nederland voor ieder m.e.r.-project apart op-maat richtlijnen gemaakt worden. Dat maatwerk dient er toe dat er zo min mogelijk overbodige informatie in het MER wordt opgenomen.

In deze zaak was niet op voorhand duidelijk hoe aanzienlijk de geluidshinder als gevolg van het in gebruik nemen van plusstroken zou kunnen worden. In het MER was wel onderzoek gedaan, maar dat onderzoek was beperkt gebleven. Namelijk toen bleek dat het voorkeursalternatief zou kunnen leiden tot een extra geluidbelasting van maximaal 0,2 dB(A) lag de conclusie voor de hand, dat nader onderzoek niet nodig was, omdat het niet gaat om een aanzienlijk nadelig of voornaam milieueffect.

Voor de m.e.r.-praktijk is dit een zeer nuttige uitspraak, omdat duidelijk is geworden dat de informatie in het MER beperkt mag worden, mits in voldoende mate wordt aangetoond dat er sprake is van totaal geen of minder aanzienlijke milieugevolgen. De vrees voor (super)dikke nutteloze MERen wordt hiermee weggenomen.

Pieters